

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ & ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Froę Zor :— Leopoldus Pa' Aqd. 295

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΙΚΑΤΙΣ

Α. ΛΑΜΠΡΙΑΝΣ

KONITSA 20 · Louvros 1931

ΕΜΑ ΔΙΟΙΚΗΚΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΔΙΑΓΕΛΜΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΔΙΔΩ
ΣΚΑΛΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΟΥΚΑ

ΕΑΝ ΤΗ ΕΚΡΗΞΙ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ 1821

Ἐκ τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Βίγματος, Αθηνῶν ἀναδημοσιεύομεν τὸ περὶ πόδας πυλάτιμον ἴστορικὸν κειμήλιον, μὲν ἡν πεποίθησιν διὰ πιρέχομεν ἐν ἔθνικὸν ἐν τριφῆμα εἰ; τοὺς Συνεπαρχιώτας μαζ

ΘΟΥΡΙΩΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΝ ΓΟΥ ΑΓΨΗΛΑΝΤΟΥ

•Ἐν Βουκούρεστι, 1821

«Ἐπικατέρατος δὲ ποιῶν τὰ ἔργα Αἰρίου ἀμελῆς καὶ
ἔξαιρων τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἀφ' αἵματος».

ΙΣΡΕΜΙΑΣ

Καὶ λοιπὸν τολμᾶ ἡδη καὶ ἐξ
τοῦ φαινεροῦ τὰ προκύψῃ εἰς τὸ
φῶς τῶν αεπαιδυστῶν ὁ κακόμος
καὶ λαβὼν ἀποσποίητον παρόντος,
τοῦ, κινεῖται οὐχὶ ὡς τὸ πρότιερον
ἐν αἰνεγματι, μήτε ἵτχιδν οὐδὲ ἐκ
προσωπείου ὑποφωνῶν, πειρώμε-
νος πολλαῖς τὰ ὑποκρύψῃ τὴν ἀ-
λήθειαν πανταχοῦ θιδὲ τὸν φεβον
τῶν δύτως οῆς ἀληθείας ἔχειν.

Αλλ' οὐδη τῆς φωνῆς τῆς πατρὶς
δος καλούσης τρανῶς, τις ἀγνοεύ-
ει τι βαυλεύεται, ἀναπηδᾷ εἰς τὸ βῆ-
μα ἀνυψοῖ τὴν φωνὴν, λαλεῖ παρ-
εησίᾳ καὶ κιεῖ τοὺς ἔαυτοῦ πολέ-
μας πρόδει τὰ συμφέροντα τῆς πα-
τρίδος ἀφόβως.

⁷Ω *ιῆς μεγάλης τῶν πραγμάτων
μεταβολῆς!* ὡς *ιῆς θείος πρὸς τὸ γένος : ὥν Χριστανῶν εὐεργεσίας!*
καὶ ιῆς τῶν νέων Ἑλλήνων ἀνδρείας τε καὶ εὐτολμίας.

γίτις μὲν τὸν πορειῶθεντα αἰώνα,
πρὸς ὅλην δηδη ἐιῶν ήταν τέλος γ
μαῖαν δὲν σκέτει καὶ ζέφω βαθεῖ,
καὶ τὸν πάντας τὴν θηρίον (ὦ πᾶς
αὐτὸς διελθὼ τὸν Ιδυστὸν ἀδικουτί) κα
τὰς ἵχε πάντα τὸν καθ' ήμα. δρυζού
ποτε διεθύλως, γρόβην μὲν καὶ τοξικού
τοι τοῦ φίλου, ως ἀπὸ μυρίουν ἐκ
τείνων αιωνάτων, ἀπὸ δὲ τῆς λοβού
ον οὐδὲν. ἐπιπλεύπον τὸν θάνατον
τοι πάντας τυρδὴ μάλις μία ἀκίς

ηλίου εἰσελάγισεν ἐν τῷ οκτώει μόλις ἡ δυοδιθάκισλος ἡώς, ἵνα πῆγε λευθερὸς γρυποπάρυφος ἄγγελος ἦρχισε τὰ προκύπτησπλι τοῦ ὁρίζοντος καὶ ἴδον τὸ Ἡράκλειον γένος, τὸ καὶ πάλαι μὲν κλεῖσθμον καὶ τοῦ ἔξ οὐραρχῆς δοξεῖσθμενον, ἀνοίξαντες τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀνηγγωρήσαντες τὰ οἰκεῖα οὐμφάζοντα, ἀνεπήδηπαν ἐκ μέσων τῶν ἐλύσεων πρὸς τὴν ἴεραν ἐλευθερίαν πῦροι μάχαιραν ἐπιφέροντος ἐναντίος τῆς θύρας, ταύτην λέγω τὴν ἐκ τοῦ βάθους μὲν τῆς Ἀσίας προελθοῦσαν ποιὲι, τῇ δέισισι ἴερὸν τῆς σεβατίας Ἑλλάδος απέχουσαν ἐδαφος καὶ μυριών κακῶν καὶ εἰς ἄταρ τὸ ἀνθρώπινον γένος γεγενημένην αἰτεῖσαν, μάλιστα δὲ εἰς τὸν περιούσιον λαὸν τοῦ Θεοῦ.

^{ταον των Θεου.}
Ἐπειδὴ λοιπὸν πετλήσωται ἡ
προθεσμία τῆς τύχουντιαςκαι ῥιψίς
ἱποδυθέντες, ἀτεπηδήσαμεν εἰς τῆς
πόλης τό στάδιον, τῆς ὁποίας ίδια
τὰ πρόσκεντα,, ἐδὺ μέν τική τω
ν ἡ Ἑλευθερία· ἐδὺ δὲ ἀποιύ
ωμεν, δι μέγιστος κίνδυνος καὶ ἡ
λίθιλης τοῦ γένος· οὐ μόνον παντὸς
ξουδέντων, πρόσπει ναὶ ἀναδεχθῶ
ν τὸν ἀγῶνα τοῦτον μετὰ προθυ
μας καὶ λελογιμένως, ἕνα σκο
δν, ἕν μόνον ἔχοντες τέλος, ηγετο
ρυθμώταντες ναὶ ιτιζόμενοι ἢν

έλευθερίαν, ή ἀποτυχόντες νὰ συνεισφέσθωμεν εἰς τὰ αἷματά μας· καὶ θόντες τὸν φωτισμὸν τοῦ παρόντος αἴωνος, ἐπεβάρυνε τοσοῦτον μᾶξιον τὸ πάθος, ὥστε μήτε εἰψυχαὶ εἴησαν ποφρέδους· πλέον τὸν δραποδιαμόντων τῶν τυράννων, μήτε δὲ τράχηλοι ἀντωθεν τοῦ ζυγοῦ, μητέ πάταιωθεν τοῖς ἀλύσιοις.

Αιδὲ τὴν οὐρανὸν ὡριν λοιπὸν ἐσάιπιας ποτε ηὔσαλπυγέ τοῦ. Ἀποστόλου εἴ μὲν τοῦ προσέκυψε, ηδὲ ηὔρεται ἡγγίκες αποθώματα οὐρατὰ ἔχα τοῦ σκύλου; καὶ εἰδεσώμενα τὰ διάστημα τοῦ φωτός.

Χωρεῖτε λοιπόν ὡς θεοὶ τοῖς Ἀλληλούαις
τοῖς διαδοχῶν διαδοξεῖσθαι γονέων ἀπό-
γονοις. γενεῖτε εἰς τὴν ἐλευθερίαν
τιμήσατε μικρὸν τῶν ἔχθρων πι-
τεῖσθαις οὐ ψιφίσσοι δεξιά καὶ αριστε-
ρὰ τὰς μὲν ἑκατόντας καὶ οἱ ἑκατόντα μυ-
νίσις ἐν διηγήματι τοῦ Θεοῦ κατακό-
ποντας καὶ μηδείς. Ἐλλῆν ἀμφὶ
Βαλλάσιω, ὅτι ἡ τεκνή θάλει στυθῆ
τεθῇ ἡμῖν, ἐπιστηγοιζόμενος καὶ
τὰ μὲν πολλά, μάκισια δὲ τεῖ-
λα δύο ἐκβῆτα ποτῶν μὲν εἰς τὴν
τιμὴν τηρεῖν τῆς θείας Ποντολακκαὶ
εὔτεροι εἰς τὴν ἀγρούειαν καὶ γε-
νιθητοι πάτερ τῶν τῆς Ελιάδος. Η-
ώπων. τὰς μὲν τὸν Θεόν, καθόδου
τοπολοῦ, μέχρι τοῦ θεός ἀνη λαμ-
πῶς προηγούμενη ἡ θεία βοή
εἴπι, τὰ μὲν ἡμέρεσσα διευθὺντον
α., τὰ δὲ τῷ προσδιπτων κατασιρέ-

ον σο παντοχόθεν εἰ; δὲ τὴν ἀν-
θετικήν αὐτὸς τοῦ γένεως ἡμῶν,
πάθοις εἰς μίαν τοιωτότερην ἐξ ἀρ-
χῆς καὶ θεός ἡμῶν δραγήν τοῦ ινδιάν-
ου, εἰς τοσούτην καὶ τηλικαύτην
φαντίαν, αὐτὴν ἔτυπης ἀπίδυνα
πέρισσον δι' ἐπαρθειλήν ψβρεώς,
τι βαρθειρότητος ἀποβαλνουσαν·
τοιι· ψική λέγω, ἄλλαζονται
πάντες, ποῖον ἄλλο ἔθνος ύπο-
γειότερον, ἡδύτατον τὸ διασώμη τὴν
θρικήν αὐτοῦ ψλαρξίν. καὶ ὅ-
τι οἱ Ἕλληνες ύπό τοιωτον ζυ-
, κατὰ ἐν τοιωτοις δεινοῖς, καὶ
ψηφησαντείνανταν αὐτῶν διεφύλαξαν
καὶ ἄλλακτον καὶ ἀμώμητον, καὶ
γλῶσσαν διέτωσαν, καὶ τέλος
τυνταὶ τηγανί τοιωτοῦ, ἐν μὲν εἰ-
έτεο θεοῖς διετέληται παραδί-
οντες εὐχαριστοφύσηται τοιωτοις
προσέπλαντο ταῖς καὶ ἀτα-
νατονοῖς Ἡρῷες τῇ: Σπάστης,
ἥς ἐλευθεροῖς ἀρχῆτεν πο-
τοῖς ἔτηνται ταῖς

τις τὰς ἀγκάλας τῆς Ἐλευθερίας
εἰς τὰ δέρη τῆς Λακωνίας οἱ Λέ
οντες τοῦ Ὀλύμπου ἐν τῷ μέσῳ
τῆς Ἑλλάδος ὅμοιώς καὶ οἱ Σιαν
ραετοὶ Σουλιῶται, ἔκαιδν ἥδη πε
ρίπου χούροις ἐν τοῖς χλούσεσσι πολ
λαχῶς καὶ ἐπιβουλευόμενοι ὑπὸ^{τῶν}
πέριξ βαρβάρων καὶ ἀθέων
ἐχθρῶν ἐπέφευσον πολλάκις τὸν ὁ
λεθρον τοὺς αὐτοὺς οὕτε ὑπάρχον
τα λογιζόμενοι, οὕτε ζωήν με
τρεπούσιες, ἄλλα πρὸς μόνην ἀφο
ρῶντες τὴν ἐλευθερίαν καὶ μόλις
τὸν ἔν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις ἐνδόι
τες πρὸς ὀλίγον τῷ μετὰ πολλῆς
μὲν τῆς δυνάμεως, πλείονος δὲ
τῆς ἀπάτης, καὶ πανουργίας ἐφορ
μήσαντες τυράντων ἐκείνων, εὐθὺ^ς
ἀπολαβόντες τότε φρόνημα καὶ τὰ
τρόπαια ταῦτα ταῦτα, ταῖς τε σημεῖον αὐ
τοῖς καὶ τὸν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν,
τῆς ὁποίας τὰ ποιμάντα τὰ ὕδατα
ἐπιορ ἐξ αυτημοτεύσιων οἰώνων
καὶ ἥδη ἔχοντες τὴν ὁμοφαίλαν εἰς
τὰς χεῖρας ἀνατειακένην ἀποδύ^{θοντειν} εἰς τοὺς εὐτοὺς τὸ ποιήριον τῆς
ἐκδικήτεντος ὑπερεκχυνόμενον: Αὐ
τὸν τὸ δύο λοιπὸν εἶνε τὰ πρώτιστα
εἰς τὰ ὁπεῖα ἐπιστήριζεται μᾶλλον
ἥματα ἡ ἐλπίς, ἡ τε τῆς Θελας
τίχοισι τὰς ἀντιληψίας καὶ ἡ ἀνδρεία
τοῦ γένους ἐ μόνος τῶν προγόνων
ταχακιήρο διὰ πολλῶν οἰώνων ἀπο
τρέθεις εἰς ἡμᾶς.

Αλλ' εἰς τοιοῦτον χαοακτῆρα
ιρέπει νὰ ἡξιεύσωμεν, ὃς φίλοι
Ἑλληνες, διτι προσαπαιτοῦται ἐ^τ
τέστας τινα πάροντας ημῖν πρῶτον
ἐν ή διμήνια, τοῦτον αὐτὸν δηλονό^τ
ην ψυχὴν τῶν κοινῶν καλῶν ἔρ-
ων, οἵτις μάντυς ὑπόσχεται μάλιστα
ἡν εὔιυχῆ τοῦ πράγματος ἔκβα-
τιν μέσον διμώς νὰ ἔλθωμεν εἰς
ὑδρίαν καὶ νὰ ἔταπθῶμεν εἰς τὸν Ει-
ρηνούν καὶ δίκαιον τοῦτον ἀγῶνα
φόρος ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας,
τε τὸ νὰ ἀφήσωμεν πρῶτον διτι
ζθός ἔχομεν πρός ἀλλήλους
μιθότι αἱ μεγάλαι τῶν πολιτικῶν
πραγμάτων μεταβολαὶ ἀλαιτοῦσι
τηγούμενως μεταβολὴν ἐν τοῖς
ταχοῖς τὴν δὲ ἀλήθειαν ταύτην
εβιβασεις μάλιστα πάντων Θρα-
κούσιος ἐν Ἀθήναις, ὁ διπτώ-
ς ἐκβιβάσις τὴν ἐλευθερίαν δοτις
α εἰτελθὼν εἰς τὴν πόλιν τρόπο
τυπχός καὶ τῶν τυράννων ἐκῆρ-
τες ἐκεῖνο τὸ σωτήριον κήρυ-
κα τοῦ Αιγαίου τὸ πατέρα Ερεβού

δον ἀλλέως δέ αὖτε φέποντο πρός
ἐκδίκησιν ἐπ' ἀλλήλους, ἀνάγκη
ἡ τοι τὰ κτιανοπῶτι, καὶ τὰ γένια
οι τὰ ἐσχατα αὐτῶν χείροντα τῶν
πρώτων.

Επειδὴ λοιπὲν ἀπαιτεῖται ω̄. εἰρητο
εἰςὶ δὲ μεγάλας μετοβολὴ καὶ μετο-
βολὴ προαιρέσεως. δεῦτε οὖτε μεν
εἰ. οὐποτε ἄιλο δυ, ἀμειθα μᾶλλον,
καὶ συμφερότερον νά δείξωμεν ἀλ-
λήλους τὰ προλογίατα ἡμῶν πρι-
πτώματα, ἐκπληροῦντες ἄμα καὶ
τὴν ἐντολήν τοῦ Δεσπότου Χρι-
στοῦ, εἰ: τοῦ δροίου τὴν ἀντίλη-
ψιν καὶ βοήθειαν καυχώμεθα μά-
λιστα εἰς τὸν παρόντα οἰώνο; καὶ
πῶς θελούμεν ἐνώσῃ τὰς τῶν ἀ-
πόντιων ψυχὰς εἰς μίαν πρὸς ἀπό-
λευσιν, ὅτε ἐλπίζομεν, ἐάν μὴ οη-
κάθεμεν πρῶτον ἐκ τοῦ μέσου τὸ
τὴν ἱερῷ κατέστητα "εὔρωσι; ὁ
βίος ἡμῶν εἰς τὸ ἔξῆς λογίζεται
βίος νέος τὸ δὲ τέλος διὰ τὸ εἰς ε-
φεροντι ύμιως τοιαῦτα. πρόπει τὰ
εἶνε ἀπλᾶ καὶ ἄμικτα πυντεῖῶς
ἀρχαίων κακῶν.

Πῶς οὖν Ἰησοῦς πολιούχοι
τρόφωντες πάθη, θέλομεν ἀποκτήσαι
σημαντικῶς τέον βίου ἐξ αὐτοῦ
ζομεν τὴν τέσσαρα ταύτην μετοβολὴν;
οὐκ ἔστιν οὐδέποτε τρόπος.

— Ἀκολούθει —

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ
ΠΓΗΝΟΤΡΟΦΟΥΣ

Χαιρετίζω ἀπό τον στηλῶν τῆς
τεοφανοῦς «Ἐύτικῆς Πιτηνοτροφῆς»,
τοῦ εἰδικοῦ τούτου ὁ γάνυ
τῶν Ἀλλήνων Πιτηνοτροφῶν, τοὺς
κύριες πρωτοπόρους τῆς Πιτηνο-
τροφικῆς κινήσεως τῆς Χώρας.

Αἴσθάνομαι τὸ καθῆκυν πρὸς
οὐτοὺς ν' ἀπευθύνω τιμητικὸν γένει
ρετισμὸν, καθ' ἣν συγμήτρον θεό-
μουργοὶ καὶ ἐιδουσιώδεις παρά-
γοντες τῆς πιηνοιροφικῆς μας περι-
όδου, μοῦ κάμουν τὴν τιμὴν τὰ ζη-
τήσουν τὰ δέ θέτω τὸ ὄνομα μου κά-
τω ἀπὸ τὸ πρῶτο δημοσίευμα τοῦ
περιοδικοῦ των.

Χαιρετίζο; ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς
Ἐρθνικῆς Πιηνοτροφίας τοὺς
ορωτοπόδους τοῦ Πιηνοτροφικοῦ
πολιτισμοῦ τῆς χώρας ταύτης, τοὺς
καμάτευς ἰδεολέγοντας, τοὺς βαθεῖς
ελειητὰς ταύς ἰδεώδεις σκαπανεῖς
οὐδὲ ὑπερηφάνους ἐρευνητὰς, τούς
γωνιστὰς ὑπέρ τῆς Ἑλληνικῆς
Ορτιδος.

Χαιρετίζω τοὺς φιλοτεχνοῦτας
διὰ τῆς Πιηνοιροφίας, ὡραιότερας
μέσα εἰς τὴν πεζότερα τῆς ζωῆς.
Τοὺς δραματιζουσθρούς θριάμυθους
διὰ τὴν ἡδικημένην καὶ παρημελη-
μένην Ἑλληνικὴν "Ορυθα. Τοὺς
φιλοδοξοῦτας ἐθνικές τίκυς καὶ
ἐθνικὴν ἐπίβολην εἰς τὸν παγκό-
σμιον πιηνοιροφικὸν στ.βον. Τοὺς
δρειροπολοῦτας τὴν πιηνοιροφί-
κὴν ζωήν τῆς χώρας ἐξελισσομέ-
νην ἐπὶ ὑψηλοτέρου ἐπιπλέον καὶ
τοὺς διεκδικοῦτας μὲν θυσίας καὶ
μόχθους ἕτα ἀκόμη ἐπὶ πλέον βῆ

μα ΙΙ ηγοτροφικής προσόδου.

Χαιρετίζω τοὺς σημεῖοφόρους
μᾶς εὐγενεῖς Κοιτωνικῆς Ἐπαστιάσεως. Ζηλεύω καὶ καυγά-
τω τοὺς διαμενούς, ἐνδέ σταυροῦ ἀθητικοῦ Κεφιλαλογιός ἀνδρού σύμμετον
τε περιοδισμένον τὸ ἔξυγιάργυρον
πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν καὶ
αἰσιον τῆς παιδιός μας. Καθ'
σιγμήν ή Πολιτεία αἰσθάνεται
τὴν ἀνάγκην διὰ τῆς ὁργανώσεως
τῆς Α' Πατελλητοῦ Ηγετορογο-
ῆς Ἐκθέσεως, τα διαδηλώση τὸ
τύθεν τῆς διπλας καταπήση τὸ
ελάδιν τῆς Ἑλληνικῆς Ηγετορο-
γῆς παράγοντα κοιτωνικῆς εὐημέ-
ρας καὶ οἰκονομικῆς εὐρωπαϊας
αιρετικῷ μὲ τὸν πόκριτον ἐνθό-
μασιδὸν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Α'
θμοῦ τῆς «Ἐθνικῆς Ηγετορο-
γίας», διδυ καὶ μόνον τὸ γεγονός
τοῦδε, δι τοῦ Ηγετοροφυικῆς Κόρου,
τοῦ Ἑλλάδος αἰθαλοῦ εὐηθύντος ἀνάγ-
κην τὸν ἀποκτήσην τὸν δημοσιογρα-
φὸν ὄχυτον, εἴτε μια σκαψι-
ήτητος ἀπάδεξις δι τῆς Ἑλληνικῆς
Ηγετοροφύιος πρωτότοπαι τὸν
αποιητή τικηθέσθως πάσιν ἐχ-
θητα καὶ τὸν ἀντιπαλαιόντος ἀποτε-
ματικόν καὶ τὸν πάντης κοιτωνι-
κῶν ἐραγούστως.

· Ήεύτε χῆραστη σὺν απιώσις καθ
ηγή μαζù μὲ τὴν ἔργωνται τῆς Α
Πατέλητίου Πετηνοτροφικῆς · Βα
θάνεων οὐδέτε κικλοφορούσιει καὶ τὸ
Α! φύλιον τῆς « Ηθικῆς Πετην
τροφίας » εἰτε ἐταξιωτὸν ἄγιστος
διὸ τὸ πιηνοτροφικὸν μεμλόν τῆς
χώρας. Πιστεύειν ἀκούθατως θ
τι ἡ Ἑλληνικὴ Πιηνοτροφία θέλει
χωρήσει ἀπιόητος ἐπὶ τοῦ ἐπιτη
υογικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ ἐπι
πέδου διὸ γὰρ δημιουργήσῃ καὶ εἰς
τὴν παιρίδα μας μέταν προρυματ
ικὴν καὶ ἀξίαν τοῦ διηματὸς τῆς Ἐ
θικῆς Πιηνοτροφίαν.

*ΔΗΜ. Λ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
(Ἐπὶ τοῦ Περιοδικοῦ «Εθνικής
Πιγμοιροφίας»*

**ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ
Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ**

Μέσα είς τὸ γῆπεδον τοῦ Γυ
νασιηροὺς ἐγένετο τὴν Ιην ε. μ.
ἡ γυμνασικὴ ἐπέδειξε τῶν μαθ.
οῦ B'. Γυμνασίου Ἰωαννίτω
τεχθεῖσα ὑπὸ πλήρους ἐλιτυχ.
ς. Πολὺ πρὸ τῆς Βῆς μ. μ πρ
όχονται οἱ φύλοι τῆς Γυμνασι.
ῆς, οἱ γορεῖς καὶ κηδευόμενοι τῷ
ποθητῷ, τοῦ δραλού φύλευ ἀνι
οσσωπευσμένου ἀπαρχᾶς, καὶ εἰ
βον τὸ ὑπόστεγον τοῦ Γυμνα
σιηρού τοποθετούμενοι κοταλῆ
ς ὑπὸ πρὸς τοῦτο ὁμισμένων καὶ
λητῶν Διακρίνομεν μετοξύ τῶν
οσελθόντων δραχ. Σδροφονέκποιδ.
ιβουλον, πλεύτιον ἄλλον ἔναντ

προσκον. οκτωτούς ἀλλου, ἐποή
νε καὶ δξιωματικού. Τελευταῖ
προσηλθε τοιν κ. Γεν. Διοικη
Γεν. Ἐπιθεωρητης. Μέτιηνέμητά
τούτων ήξειτο πολέλασις
παθητῶν δυπλομόρφως ἐνδεδυ

μένων, κοτὲ πιπίσιόν μαῦρον
λευκὴ φαιὲ λαῖρεν χειρίδων,
ιῶ θεατῶν ἐκ τηνάριων εἰς
ταγώντι χειροκρούημα σὺν
ήγεσίν τοι ἀκονδράτου καὶ
χιοῦ καθηγητοῦ τῆς Εὐμενοστ
κακογιάννη. Προηγεῖται δὲ
τύλευκος φέρομενος σὺν μο
νοῦ Ρηνοβίλη Χυτοφέρον
πηρασιάην τὸν Μίλιον. Τα
τῆν καὶ ἀπολογεῖ διαθέτε
κέσμος ἄλιον τὸ ἀσπα - οὐδὲ
μης γλυκεῖδος σταθεὶς : οὐα εἰ
πέσθετο τὸν Ρυμανοστηρόν. Προ
λει τότε αιθητής καὶ ἀπογγέι
τὸ ποίημα «δ Λιξίλεως» πηρα
πικώταστο καὶ εὐφωνοτάτα. Α
λουθεῖ Σιρηδική Ρυμασική
φανταστικά θαυμάσια ὅταν σ
πλέγματα ἀλλὰ καὶ σώματα π
ρη ὑγείας καὶ ἀρμονικῆς διαπ
εθως καταδειξουσα διεί τοι. Κα
γιάνης δὲν ἔχωράτευσεν, ἀλ
εισιγμοθη ὅτως μετ' ἀξιεπαίρ
ζήλου καὶ ἐνδιπρέψυτος. Ή
λούθητας χοροὶ Ἑλληνικοὶ σὺν
παλῷ μαθητιών μέσοις πηρο
διοικητοφόροις περιβολήν σὺν τού
τοις βασικοῖς, ματδολίνοις καὶ π
υθενας καὶ εἶπε τῶν μαθητῶν, εἰ
μίαν τῶν ὄπατων σιροφήν μου
τῆς ἀρπάζει τὸν καθηγητή, το
καὶ ἔξαγαγκάζει νὰ στη τὸν χο
ρὸν. Τὸ κάτιει προσθύμως ὁ λεβε
τάνθρωπος αὐτὸς καὶ ἡ εὐανησία
καὶ αἱ ὁρθμικάταται - χορευτικα
κινήσεις του ἐπιτύουσι τὸ διανο

α γειροχροιάματα τὰ θεατῶν.
Γέτε προχιστόν τὸ ἀγωρίσματος: δο-
δοκός καὶ ἡ σφαιροβολία μὲν τικη-
τὴν εἰς ἀμφότερον τὸ μαθητήν
τῆς ΣΤ' Γυμνασίου Ηπαλγιώτην
(1030 μετρο), τὸ ἀκριτιστὸν μὲν τι-
κητὴν τῆς Δ' Σακελλαρίου, ἀλισ-
εὶς ὑψος τὸν Ποιητήν (1,63 μ.)
καὶ εἰς μῆκος μέν τικητήν τὸν αὐ-
τὸν Εἴτα ἡ δειλινπιτινδα μεταξὺ^{τῶν}
μιθητῶν τῆς Ε' καὶ ΣΤ'
μὲν ἀποτελεσμάτων ἵκανοποιητικά
δι' ἀμφιπέρας τὰς διαδαστές ἐλθού-
μας ἰουπάλων. Τέλος νέα παγέλη-
τις τῶν μαθητῶν, ὁ ἔθνικός, ὅν
τὸ θεατικὸν ἥκουσταν δοθεῖται, καὶ ἐ^π
τι ἡ ὥρατι τελειή ἐληξενώς: πα-
οιητικωτάτη τὸν θεατήν τῆς ψυχῆς
καὶ τοῦ νεανικοῦ σφρόγγους ἐν
ῷ μέσῳ τριχωπτήτου ἐνθουτα-
μοῦ κοὶ ζωηρῶν χειροκροτημά-
τον ἀλλὰ καὶ μὲν μίαν οὐσιώδη πα-
λειψεν: χωρίς δηλαδὴν λάβη-
ν Ηρωτοβούλων ἔγειτο ἐκ τῶν
μοδίων νὰ χαιρετίσῃ τὴν αἰκι-
ν νεολαΐτα, τὰ παιδιά μπε, καὶ
τὸ χαρᾶν τὸν θεμῷ ουγχαρητη-
τος ἀξιων καθηγητήν των κ. Κα-
τιδητήν ως κοὶ τὸν Γυμνασιάρ-
τον Β' Γυμνασίου κ. Δακελ-
βόλην

Αριστοτέλης → Σκιτίων,

ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΣΚΗ
ΦΟΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΞΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1930 - 1931
Συνάδχεται ἐκ τοῦ προηγούμενου
Επισημανθέντος ταξιδίου

καὶ ἐν Ἱεννιτροῖς Σχολῆς Χιλιοφυλάκιοι
κῆς ἵνα οὐτιώς ἐξενδρῦθη πάροις ζω-
ῆς τίστονται πολυαριθμουσι μορφωμάτ-
τους καὶ κατὰ πάντα σεμνοὺς τέ-
ους μας, διὰ τοὺς ὀποίους, διὰ γνω-
σιοὺς ὑμῶν λόγους, ἐκλεισταν ἔωμη-
τικῶς τὰς θύρας των τὰ κέντρα ἐ-
κεῖνυ εἰς τὰ διοῖα εὐρωπαντινούς
ἄλλοτε ἔντιμον πόρον ζωῆς (Κων.]
πολις, Ἄρσην, Ἀμερική καὶ π.)
Ἐζητήσαμεν τὴν ἴδρυσιν Νήποι
αγωγεῖσιν εἰς ἐπάντιας τὰς ξενοφώ-
ντους κοινωνιητας πρός διάδοσιν τῆς
ἔλληνικῆς γλώσσης.

Επίσης τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Διδα
σκαλεῖου Νηπιαγώγῶν Φιλοτάρ
διὰ τοῦ ἀπαιτευμένου προπωπικοῦ,
ἴνα κυριορθόση γιοῦτο καὶ μορφώ
ση ἀριέως τὰς ἐξεργυμένας νηπια
γωγούς τόσῳ πολυτίμους διὰ τὴν
περιφέρειαν τῆς Τσαμινθγιᾶς.

Εγινόσαμεν τὴν ἀρχοντίδαν
τὸν πρακτικοῦ γεωργικοῦ Δχολέν
ον εἰς ἐκάστην ἐποχήν τῆς Ἡ
πείρου τροπάρῳ βιοτεχνικῷ Δχο
λείων ἐν Γαύτινοι, Φιλιάται,
Βοιωτῇ καὶ Καστοῇ καὶ ἐν τῷ
πρώτῳ Δχολείον /ε Ηγωνει
σιη

Ἐνίης ἐζητήσαντες τις τοῦ οὐκ
ατρὶ τῷ πατέρωσεν διδιῆγε ἀρέγο-
διν σχολικῶν κτιρίων ἐν Ἡπείρῳ
εἰ. τούτοις μέχρι τοῦδε ὅλαιν
σχολεῖα εἴτε καὶ λιμνοῦματα μέγις
ἢ εἶναι γαῦς αἱ ἐπιστημονικαὶ κοινό-
βοι, ὀρειλονταὶ εἰς τὴν πρωτοβόη-
τιν τῷ Κοινοτήτων εἴς ποιλὰ δε-
χωρίαι καὶ τὰ τιματάν ἀκομή.

Αἵνια ἐξητήσανεν διδ τῶν ὑπομημάτων μας ἀπὸ τῆν Κιβέργουη
σει πούλα ἐζητήσουεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους
μοδίδως ὑπομογῆν, τοὺς δούλους
ἐπαιτειλημένως εἶδουεν καὶ τίς
τοὺς δούλους ἐπαιτειλημένως πι
θεπονεῖθηνεν διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν
τῆς Ἡπείρου, αὐτὸν διαρκῶς ζε,
τοῦμεν ἀτὰ τοὺς προΐσταυσθων
τῷ ἀγαθῷ μηδὲν τῶν ὑπομογείων,
τοὺς δούλους ποδόν
τὸν σκοπὸν τοῦτον καθε λίγο καὶ
λιγάκι βλέπομεν.

Ανιγραφη των ψλουτημάτων
της ἀτέστικουσ πυδες των ποιη-
ευούσιους ιῆς. Ηπειρον ἀρεξαρ-
ήτως πολιτικῆς ἀνοχεώνεις,
ψός τὸν Τ'ερ. Λιονεητήν, Νομάρ-
ης καὶ ἐπάρχοντας τῆς Ηπείρου,
οὐδὲ τοὺς Μητροπολίτας αὐτῆς
αἱ τοὺς Αηιάρχοντας μὲν ιῆρ προ-
ΐησιν νὰ μας γιωρίσουν τὰς ἐπ-
ὶ ἄτινα δυτικήψει, των αἱ τὰ συ-
ληφώσασυν ταῦτα ψλοδεκτύοντες
εἰλείψεις των.

Πανταχόθεν ἐκάρθομεν απογλυφού
ρίων ἀλαιτήσεις καὶ διαι μᾶ-
ραψιν—διδοὺ δὲν ἀπήγνηστι θ
—ἐιδνισαν διι· οἱ δὲ τῶν μηδη-
μάτων μης ὑποδεικνύμεναι ἀ
καὶ τῆς Ἡλείδου εἶνε εἰ πραγ-
καὶ τοιεῦται. Τοῦτο μᾶς ἐν
ρρήντες αέκουτον οημεύεν τὸ γῆ-
ιστη μετάφορον κόπιος ἀλαιτη-
εῖ; τὴν Κυβέληνησιν,

— 4 —

